

Особено мнение на съдията Димитър Гочев

Подписал съм с особено мнение решението по конституционно дело № 3 от 1995 г. досежно разпоредбите на чл.18, ал.2, т.2 и чл.72 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Излагам съображенията си както следва:

1. *По чл.18, ал.2, т.2* . Намирам, че разпоредбата, която дава право на Комисията по парламентарна етика да обсъжда и дава становище по обвинения, които уличават народен представител в корупция, противоречи на конституционния принцип за разделение на властите - чл.8 от Конституцията.

Понятието "корупция" няма легална дефиниция. В говоримия език с нея се изразява подкупничество, т.е. взимане и даване на подкуп, от една страна, и поквара на длъжностно лице, от друга. И в двата случая става дума за престъпления по Наказателния кодекс.

Затова, когато Комисията по парламентарна етика ще се произнася за това, дали един народен представител е извършил или не престъпление, тя би навлязла в прерогативите на съдебната власт.

2. *По чл.72* . Атакува се предвидената по този текст процедура за повторно разглеждане и приемане на върнат закон от страна на президента по реда на чл.101 от Конституцията.

Разпоредбата на чл.88 от Конституцията не прави разлика между приемането на закона от Народното събрание първоначално и след връщането му от президента по чл.101 от Конституцията.

Целта на връщането на закона от президента не е да се противопоставя президентската власт на Народното събрание. Напротив - обратното е вярно. Целта е да се осъществи взаимодействие между Народното събрание и президента. В случая на него е възложено да подпомогне законодателния процес с навеждането на

съображения, които не са били взети предвид при първоначалното приемане на закона от Народното събрание. Затова именно в чл.101 изрично е посочено, че връщането става за ново обсъждане на закона, което при това не може да бъде отказано. Става очевидно дума за обсъждане в пленарна зала и изобщо не за обсъждане в комисии. При това обсъждането на съображенията на президента нормално трябва да стане във връзка с конкретни текстове, и затова и в двете предвидени в чл.88 фази - първо четене и второ четене.